

անխնամ Բայց չէ որ շատ ժամանակ չէ անցել այն օրից, ինչ վախճանվել է տեղացի հարուստ Լևոն Պապանյանը Հանգուցեալը ցանկալով գերեզմանը տալով օրից ապառիկ եկեղեցու նորոգման և գրեթե մի արհեստի բերելով համար կապել է 500 րու Բայց թէ ուր է այդ գումարը, որտեղ է ծախսվել, ինչ նպատակներով, ձեռն անմիջական հսկողութեան ներքոյ է, դեռ առ այժմ ամենքի համար մնում է մութ ու անբացատրելի կայծոս Շերեան:

ՆՅՐՈՒՆԻ ԼՈՒՐԻՆԻ

Հիւրերի, մարտի 11-ին, Քիֆիսի հայ-կաթոլիկները մատուցել մէջ կը մատուցվի պատարագ և ապա կը կատարվի հոգեհանգստեան կարգը, հանգիստը թեմայի Քիֆիսի ժողովրդագրական Դիոնանիոս վարդապետ կարգադրման, յայտնի երաժշտագետ հանդուցեալ Ք. Կարա-Սուրբ զայի մահվան 10-ամեակի տարելիցի առիթով Հոգեհանգստեան կարգը կը կատարվի կէսօրվայ 12 ժամին Մատուռը գտնվում է Պետերբուրգից 10 շաբաթ հեռավորութեան վրայ 12-րդ, երկնային 81/2 ժամին Քիֆիսի-սի ժողովարանում կը տրվի հանգիստ Երգ-վելից երգերը բոլորն էլ հեղինակած է հանգուցեալ Ք. Կարա-Սուրբը: Տոմարի-ները արդէն վաճառվում են Սուգանաճա-նի երաժշտական գործիչների վաճառատանը: Ի նկատի ունենալով համարիչի բարձր նպատակը, չենք վարանում մտա-ծել, որ հայ հասարակութենէն կը շատա-նորակ գտնվի համարիչի յարգանք տա-ղանդաւոր երաժշտագետի, որով նպատակ-ած կը լինի, որպէսզի գէթ 10 տարիներից յետոյ նրա գերեզմանի վրա պատշաճ ար-ձան կանգնեցվի:

Ստացանք Արմաւիրից Զաւար-Բէկ Բալուշեանից 10 թուրքի յատկացնելու հանդուցեալ Ք. Կարա-Սուրբից գերեզ-մանի վրա արձան կանգնեցնելու գործին:

Ձերակալվելով թիկնաւից Շարքո Շար-մաշապուր, որը մեղադրվում է մի շարք յանցագործութիւններ կատարելու մէջ:

Իրաւական Բարեգործ. Ընկ. վերջին ընդհ. ժողովում, որ կայացաւ այս անգամ իրաւի Քիֆիսիում, այս ընկ. պատուաւոր նախագահ ընդհ. իրաւական հիւպատոս Վա-լերիան մի ուղեւորած պիտի ճանաչող ուղեւոր- իրաւական դատի, յայտնիով որ նրանց բաղձանքի համաձայն, արդէն հետադարձ- շուրջ ցրեւելից կողմից իրաւացի դա-րձականութեան անձնուր հպատակութեան և սիրով առհասարակութեան, ամենաբար- ի թագաւոր Վիկտոր-Էմանուէլի և թա-գուհի Եկատերին անձուր մնալուն համար ժողովականներից ցնացվին ցոյց արելի հի-պատոսին, որը բերե արժանաւոր ներկա-յացուցիչ իրանց ժողովականութեան, թարգման է հանդիսանում փաստերի նրա ընդգծած կամքով՝ նոյնի իրաւացիների հոլանդ լինել կողմնուած ու շնորհ տրանց բարորութեան համար:

Քաղաքային վարչութիւնը պատուի-րեց վերակարգական ատենանի կատարելից կողմից այն անձանց ցուցակը, որոնք իրա-ւունք ունեն մասնակցել Քիֆիսիում Պետա-կան չորրորդ Դուռայի ընտրութիւններին:

1911 թ. ընթացքում, ժողովականութեան Տանը զբղւել են՝ 235 ներկայացուցիչ 17 դա-սակաւորութիւն ժողովական համալսարանի կողմից, 35 անաւարտ դասախօսութիւն և համարեց ներկայացուցիչները արգել են 10 լիզուներով, այն է առաջին լիզուով՝ 57, վրաց լիզուով՝ 55, հայոց լիզուով՝ 44, մա-լուսական լիզուով՝ 30, հինգից լիզուով՝ 10, օսերին լիզուով՝ 7, թուրք լիզուով՝ 7, յոյն լիզուով՝ 1, լին լիզուով՝ 1 և ասորաց լիզուով՝ 4: Այսպիսով տարվայ ընթացքում յաճախողների թիւը եղել է 157,359 հոգի: Բոլոր ներկայացուցիչներից, դասախօսու-թիւններից և համարներից ստացված է 36,000 ր. արդիւնք, որովհետեւ գումարից քաղաքի օգտին, այսինքն ժողովականութեան Տան ծախքերի համար արված է 11,361 րու:

Քիֆիսի վաճառականական Ա. Մի-կանը պատմական կայանից անսարկա-նաւին զարգացի մանկավարժական խոր-հրդին Քիֆիսի վաճառականութեան այն եղծն մասին, որով ցանկալի է համարվում, որպէսզի յիշեալ դպրոցում աւանդիկ պար-տեց լիզու:

Մարտի 6-ին, Բաւուրում սկսվեց ջնջու-վել Բերուտով թաղիների գործը դնորանց կերպով և մեծ քանակութեամբ հասարա-կական ներկայութեամբ Դատարանի նա-խագահն է Կաղապարեալ Սեդաղուում և դատաւար Վալերիանի Իսմ. Բերուտովի հաւատարմատարներն են փաստաբաններ Բարասովը և Չիլիկիլի: Սեդաղուումը 2. 2. Ա. Թաղիկիլի պաշտպանում են Վ. Լա-լիովը, Պետական Դատարանի անդամ Զա-միլովիկին, երկու հաւատարմատարների Բերուտովը և Մակարիկին: Հրաւիրվում են բերե քաղաքական 3 հոգի: որոնց թիւում են հակա զարգացի. Կանայքում են 43 վկայ, մինչդեռ ներկայացել են մինչև այժմ 36 վկայ: Մեղադրանքները իրանց յանցանքը չը ճանաչեցին մեղադրյալ ժամը 1-ին մինչև 4-ը շարունակելով իսմ. Բերու-տովը հարցաքննութիւնը ժամը 4-5-ը հարցաքննութիւն է արգայան Մատուռը:

Այս օրերս Սուկիայում վաճառվեց 46 տարեկան հասակում յայտնի ֆիզիկոս պրոֆ. Լեւոնովը, որի անունը ծննդի անունը զիտական աշխարհին հանգու-նում:

ցնալը Մուկիայի համալսարանում պրոֆէ-սորի ամբիոն ունէր, սակայն երբ մինիստր դարձաւ Կատար, նա առաջին ինչ, որ հե-ռացաւ համալսարանից: Վերջերս նա պա-րագրում էր Շանաւազկիի համալսարանի ֆիզիկական աշխատանքում, եւ վախճան-վեց արտի հիւանդութիւնից, թողնելով մեծ քանակութեամբ լուրջ աշխատանքներ:

Անյայտացի է ներսիսեան դպրոցի սան Թոմասո Տը-Բաղդասարեանը, 16 տա:

Կաթնատու կովերին դանիական ձեռ-կերակրելու փորձերն աւարտվեցին Տու-լայիվի ֆերմայում, որ գտնվում է Օրթա-ճալայում: Կերակրումը արդէնք է տուրել:

Այսօր, հինգշաբթի, մարտի 8-ին, Ե-րեւոյեան ժամը 8-ին, Կովկասեան Գիւղա-տնտեսական Ընկերութեան շինութեան մէջ նշանակված է Քիֆիսի ժողովրդական Հա-մալսարանի Ընկերութեան հայկական սեկ-ցիայի անդամներ ընդհանուր ժողովը:

Պետերբուրգից Քիֆիս վերադարձա-լի Քիֆիսի գաւառի քաղաքականութեան պա-րագրու Պ. Թուանովը:

Քիֆիսի քաղաքային վարչութիւնը դիմեց Օրդասայի, Կիւլի, Պետերբուրգի, Մուկիայի և այլ քաղաքների ինքնավարու-թիւններին, խնդրելով իրան հասցնել այն ներքինը, որոնք վերաբերում են տրա-մայինը քաղաքապետական դարձնելու գոր-ծին:

Մի խումբ իրաւասուններն առաջա-կութեամբ Դուռայի ֆինանսական մասնա-ժողովի կազմը պիտի աւելացվի, հասցվե-լով 12-ից 17 հոգու:

Ուսուցչական Միութեան Կինտոնա-կան վարչութիւնը իր վերջին նիստում ո-րոշել է՝ հայկական տղայական 400-ա-մեակի առթիւ կազմակերպվելից յորե-լանական հանդէսներ և ձեռնարկութիւն-ներ համար յատկացնել 25 թուրքի:

Գաւառացի մի ծերունի, որ անցեա-լներում ունեցել է բարեկեցիկ կեանք, իսկ այժմ գտնվում է խիստ անխնայանքի վիճակի մէջ, թախանաւային խնդրում է բարիքաւ անձանց առ իրան ճանապար-հաժախը (10 թուրքի) կամ դնի երկվաթու-ղու ատենակ իր հայրենիքը վերադառնա-լու համար: Միւրեւին զանազան յայտնով զարկով Քիֆիսի և ֆալակով իր մօտ եղած մի քանի հոգեկանները այժմ մնացել է զուե-ղուուն ընկած և անի դրութեան մէջ:

Լոյս տեսան «Տարալի» և «Առողջա-պահ» հիւանդարանի համարները, հե-տադարձական բուժականութեամբ «Տա-րալի» այս համարի մէջ, և միջին այլոց, մանուկ են նորեւր վախճանված կուս Դ. Միլեւսկին, պրոֆ. Գ. Սուրաբեանի, իշխ-վ. Թուանեանի և մի քանի այլ նկարներ:

Մարտի 6-ին Կիլիկիայում անյայտ չարագործները մահախօսել են կատարի պրիւստեան Նեմսաճէի վրա: Ապաւոված է մի անցորդի Մահացու կերպով վերադարձ-ված է մի այն անցորդ:

Քիֆիսի կինտոնական պատի. դրամ փոխադրելու բաժանմունքում երեկ առաւո-տեան, ընդունելութեան ժամանակ, յան-քաղ մի արտասովոր աշտակ բարձրա-ցաւ Սկզբում աշտակի բարձրացող հայ մշակին խիստաբար տեղ ընդունեցին շա-տերը, բայց վերջը պարզվեց, որ նա զը-պանից անյայտ անձինք հանել են 20 թու-րքի: Նա կանգնած յայտնից իր մօտ կանգ-նած երկու հոգու վրա, որոնք և ուղարկ-վեցին ոստիկանատուն:

Ա. Մանթաշեանի անուան առեւտրա-արդիւնաբերական դպրոցի անհերք 25 հոգի աշտակած են ուսումն վարձից:

Կալվկար հիւանդոցում ձերբակա-վեց Սուր Լիպովիցի, որը վարկով գոր-ծարանատէր Լիկիւրեանի ներկայացուցիչ պաշտոնը, զանազան անձներից, իբրեւ կան-խաղձար վերցնելով 1199 ր. 78 կ., այդ գումարը չէ յանձնել ըստ պատկանելոյն: Կալվկար է արձանագրութիւն նրան դատի ենթարկվելու ճամար:

Անալիսայում մարտի 6-ին, մաղ-թանից յետոյ, խուռն քաղաքական ներ-կայութեամբ բացվել է փոխադարձ վարկի ընկերութիւն:

ԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆ, ԳՐԱԿԱՆ, ԳԵՂԱՐ.

ԳՐԱԿԱՆ ՆԱՄԱԿՆԵՐ

(Կարեն Միքայելեանի «Ձմեռն երկիր» ժողովածուի ԻI*)

Մեծ քաղաքի զգալի մասը, բայց երիտա-սարդ հոգիները, որպէս ջուրկալի լարեր սարսափահար աղիւղի յուսարարութեան տակ, լալին են, լալին... «Արտա ճովում» է, եւ ուղում եմ լալին են գեղեցիկ-թեան, սիրով, լալին են կեանքի մասին ու խնդրում, բայց կեանքը չէ ցանկանում իր թիկերի տակ թաղանջի այդ խնդը և գեղ-գովում իշտից յուսարարութեանը:

ԱՄ, գէթ մի տաք ձմեռ, որ սեղմէի, մի բարակիւղ կուրծք, որ գրկէի, մի ճը-նէն խոտ, որ ակնալ դնէի:

Սերն էլ գեղեցիկութիւնն էլ չեն, ընդու-նում դրանց, որովհետեւ նրանց հոգիները ա-մայացել են ու մարել ցամաքի բոլոր ցան-կութիւններին: Նրանք ձիակաթ աղաչում են գեղեցիկութեան, սիրով յաղթելի, պաշող կանգնել, կախում են նրանց փեղիքից, որպէսզի նրանք խոճան, մնան, բայց նրանք երես են դարձնում ու մնալ չեն ցանկա-նում:

*) Յու. ՎՊՄԱԿ 20.

Նրանց համար սէրը մեռել է, յուշերն ու միմեկները թողել, գեղեցիկութեանը աշխարհակլի է, և նրանք այդ «մեծ աղ-կոման» վերջին, անհոյ յորձանքներից վերջած մութ անապատում նստած լուռ ու մռնշ լսում են, թէ ինչպէս արթնանում են նրանց հոգիներում հինը, մոռացված ու փշրված: Արցունքները հոսում են, հոգին ձկնվում է ու միմեկներում նրանց յուսա-հատված ուղեղը:

Արթնանում են... ու աւելի անտանելի դարձնում նրանց կեանքը, բայց միջի կա-րգ է մարդ այդպիսի դրութեան մէջ աղ-բել, և նրանք դատաւարաւ փրկում են մէկ-մէկի ետեւից նրանց հոգիներում արթ-նացող անցեալի մտապառկաները և դարձ-նում լալին ու մութ գեղեցիկանաւոր: Դրանով են նրանք ապրում ու սպասում հեղութեամբ մահին ու նրանց կեանքի թե-լը կտրելուն:

Գիւրգեմաստուն... տալիս զորով փշրված հոգիներ... դրանք բոլորը եկել են ուժա-պառ այս վարքը որտեղից սկսվում է միւս կեանքի ճանապարհը... Այստեղ են նոյնպէս ուժեղները, որոնք դեռ երեկ կուռում էին կեանքից և երջանկութեան և ապառութեան համար:

Նրանք, որոնք երեկ ստեղծում էին ի-րանց աստուածները, անխորժ երջանկու-թեան ու արարութեան պատաները...

Ողբերկ Աստուծուն... Աստուծ այն էլ նրանք պիտի մոռանային Նրան...

Այժմ նրանք ցանկանում են միայն սէր, բայց սէրը ևս խաբցել:

Այլ են ցանկութիւն չը կայ. գոյութիւն ունի միայն խաղաղութիւն, և հեղութեամբ իրանց գեղեցիկանաւորում ապաստում են մահվան փեղաբար համբարներ:

Այդ գիւրգեմաստան կամարին մէկ-մէկ երան է դալից ցնորը գեղեցիկ դեմք... Նրանք անապատաւոր ընկնում են նրա ոտ-ները, բայց նա վախճանով նրանց ցնոր-տանիքից ու հոգու մեղքութիւնից, անու-շաղի թողնելով, անցնում, կորչում է...

Այն Կարեն Միքայելեանի պատմութեան ներքին նեղաւորվել:

Միքայելեանի ստեղծած աղիւղը, որոնք մէկը միւրից լացնում են, այնպիսի մի ա-նունձին ու աղիւղի փոխարինում ունեն, որ մինչև այժմ մեր հայ գրականութեան մէջ տեղի չէ ունեցել:

Այդ այն է, որ նրանք որպէս ֆանատիկ որոնում են արդարութիւնը լուր արարու-թեան, այլ ոչ թէ իրանց հոգեկան հան-գրտութեան համար: Նրանք չեն ցանկա-ցել այդ գտած արդարութեամբ իրանց տանջվող հոգիները հանգստացնել կամ ուղարկութեան ու երջանկութեան շէրէլը ձեռնով, այլ միայն հաշտվել կեանքի բոլոր պայմաններին հետ: Այդ հաշտութեան հանգստութիւն չէ ինչպէս շատերն են կարծում, բոլորովին ոչ. հանգստութեան, որ-պէս հոգեբանական հարկադրութիւն, նա-նախկին է մի տեղ կանգ առնել, որից դէն-քաղ շարժում չը կայ, ուրեմն և կեանքը չը կայ:

Նրանց ինքնը փնտռումները մէջն է և այն էլ այնպիսի ճանապարհներով են ըն-թանում, որ մարդ էլ նրանց հոգիները ու տանջվում են: Նրանք բոլորն էլ թը-նում են դեպի աստուծը, բայց փշոտ ճա-նապարհով:

Per aspera astra.

Պարզ է, որ Միքայելեանը պէտք է սա-տուղի ոչ թէ մտափոխիլ տրանցդիրներն առաջ աշխարհում, այլ միայն իրական, տե-ստղական, հասկանալի կեանքում, ուր ամեն ինչ արդէնք է բնութեան խոր օրենքների և որոնք ինքնակալ են մարդու հետազոտու-թեան և ուսումնասիրութեան:

III

Կ. Միքայելեանը իր գրութեան մէջ անդրադարձել է կեանքի կոշտին ու ա-րարութեանը և գտել է, որ այդ կեանքից աղաւթիւր համար կայ մի ճանապարհ: այդ՝ տանջանք ու չարացանք է Լուս Միքա-լեանի թիւ չը լինել տառապանք ու չարացանք, այլ գոյութիւն ունենալին միմիայն փաղթմանութեան յղիւթանքն և ուրախութեան, այդտեղ անապաւնալի է ա-ռաջակութեան, անհատի և հասարակու-թեան ազատագրում:

Այս կէտում ուստ յայտնի գրող Դու-տանովի ամբողջ մի թէգործ է կազմել և որը շատ ուժեղ կերպով աղգել է մեր երի-տապարդ գրող Կար. Միքայելեանի վրա:

Միքայելեանը այս հիմնական կէտում՝ «տանջանք» թէգործում ուղղակի աշա-կերպում է Դուտանովիին:

Դուտանովի, ուրեմն և նրա աշակեր-տներն համար՝ տառապանքի խոր լու-րտանների մէջ է գտնվում արդարութեան ու ճշմարտութեանը: Բայց այս կէտում Կա-րենի աշակերտացումը վերջանում է:

Դուտանովիին այս ճանապարհով գալիս է հոգու ազատման գուռը, որի մասին նա խոսեցել է հայր Զօսիմայի բերանով: Այստեղից ծնվում է նրա կրօնական-պան-թիւսական լայն աշխարհայնորոշութիւնը, սիրով ու կրօնական կարողութեամբ ընդ-գրկելով համայն տիեզերքը, որի աղբիւ-րները անում են միւր թարմ հետաքրքրու-թիւն և սէր դեպի կեանք... Միքայելեանը չէ գտնում այսպիսի ողորմաւոր ճանա-պարհով, այլ գտնում է գալիս հապարակա-կան արդարութեան ու ճշմարտութեան ճա-նապարհը, որը լուսաւորվում է փրկա-բար սօցիալիզմի փայլուն ճառագայթ-ներով: Այսպէս են նրա «Ձիւղներ» յոյ-

գրելի» էջերը, բայց վերջերս «Ձմեռն երե-կիր» ժողովածուի մէջ վերադառնում է դէպի իր ուսուցիչ Դուտանովիին:

Դուտանովիին յայտնի աֆորիզմը՝ «В ПЫТАХЪ КОРУСЬ, НО ЕСМЪ, ВЪ ТЫСЯЧЪ МУЖЕ —НО ЕСМЪ»...

Այս «եսի» գոյութիւնը բոլոր պայման-ներում ինքնիշխանաւորվել է բարձր հաստա-տութեան, և նա աւելի շուտ «արդար» էր կը վերադարձէ Աստուծուն՝ մոռ-ցի տոմար, ջան կը հրաժարվի իր «եսից» Դուտանովիին համար «եսից» թանգարծե-րան չը կայ:

Այս կէտում «Ձմեռն երկիր» գրքովում Միքայելեանը ցանկանում է նմանվել Դու-տանովիին: Նրա վառանքը, Ռոմանովա-նը, Դուտանովիին իրանց հոգեկան տան-ջանքների ու տառապանքների մէջ չեն ցանկանում հրաժարվել կեանքից և իրանց ներքին ինքնահաստատմանը ապրում են ու հաշտվում կեանքի տանջալից օրէնքների հետ:

Բաւականաւոր այս անգամ այդանով և ցանկանք երիտապարդ գրողի «Ձմեռն երե-կիր» ժողովածուին աղիւղութիւն, որպէսզի նա տարածվի հասարակութեան լայն խա-ւերում:

Աղիւղութիւն:

Հայրիկ Տէր-Պողոսեան

ԹԱՏՐՈՆ ԵՒ ԵՐԱՇՅՈՒԹԻՒՆ

Դ Ր Ա Մ

Երեւոյեան, մարտի 6-ին, ուսուցչ. դրա-մատկական խումբը Արտիսական թատ-րոնում ներկայացրել էր Բէկայի մի նոր պիէսը «Պաշտ» անունով, որ արվում է Քիֆիսում առաջին անգամ:

Յիշելով պիէսը խաղացվել է պիէսով մէ-կ օրինակ Թատրոնի նշանաւոր ընկերի վրա և ունեցել է ինչպէս լաղերներն էլ հա-ղորդում, խորը աղիւղութիւն: Սակայն, Երեւոյեան թատրոնում «Պաշտ» արվել է բազմաթիւ անգամ՝ և միշտ էլ թատրոնը լի է եղել հաւաքակցութեամբ:

Պիէսը կրում է պատմական բնույթ և շո-շափում է զվարճարար թատրոնի՝ դրա-մատկական թատրոնի ժամանակի զբոս-նորդութեանը: Դրանք անհատականութիւնը իրաւաստութեան, 18-րդ դարի վերջերում, ճարտարապետական մասնա-կից իրաւաստութեան վերջերսի Մէլլովե-նայի տանքան և իր քրմերով ու քրմու-հիներով, յանձն զբոսնորդականութեան ներքին, ներթափած էր արտօնով իրաւա-տեղերի ու զինուորականների քաճաճոց-ներին, նրանց անկախ հրամաններին ու մինչև անգամ սեռական կրքերի յաղե-ման Գիւրգեմաստի աղաւթութեան ու անկա-խութեանը արագած խորան ևս դարձա-ծ էր մի շարք արտօնաւորների սեփականու-թիւն, և այդ լուր պատմաւոր էլ իրաւա-նշուր դրաման կամ զբոսնորդի երազում էր և ձգտում էր ստեղծել «ազատ թատ-րոն», «ազատ զբոսնորդ»:

Պիէսի հերոսներն՝ Լիւկա Օգոնովան (Պաշտ մականունով), նախ՝ գաւառական թատրոնի, այնուհետեւ՝ Պետերբուրգի կայա-րական «Երմիտաժ» թատրոնի մի տաղա-ւաւոր և թաղաքական տան սերեցեալ զբոսնորդ, սիրահարված է իր հայրենի գիւղի կառուածատիրական թատրոնի պա-րող-զբոսնորդ Իվան Պիւտեյի վրա: Դրանց ամուսնութեանը արդիւն է լինում և պսակ-վելու հրաման չէ տալիս թատրոնի տէր և հարուստ կառուածատէր՝ պաշտոնաւոր մա-յոր Կալուշինը: Սիրահարները յաճա

Типографія канцеляріи Намѣстника Его Императорскаго Величества на Кавказѣ Лорисъ-Меликовская уліца, домъ казенный.